

Izmir-Based Contemporary
Architectural Practices with Vitra

Vitra ile İzmir Merkezli
Çağdaş Mimarlık Pratikleri

İZMİR
SERBEST
MİMARLAR
DERNEĞİ

KEY OTEL

Makomim

Proje Adı / Name of the Project	: Key Otel / Key Hotel
Proje Müellifi / Author	: Derya Akdurak
Tasarım Ekibi / Design Team	: Derya Akdurak, Liane Bancuya
İşveren / Owner	: Öztur Turizm İnşaat
Yapı Tipi / Building Type	: Konaklama / Accommodation
İnşaat Alanı / Construction Area	: 3800 m ² / sq. m.
Program / Program	: Butik Otel / Boutique Hotel (3567 m ² / sq. m.) Lobi / Lobby (106 m ² / sq. m.) Restoran / Restaurant (190 m ² / sq. m.) Konferans Salonu / Conference Hall (180 m ² / sq. m.) 31 Oda / Rooms (1280 m ² / sq. m.) Spor Salonu / Gym (26 m ² / sq. m.) Servisler / Services (460 m ² / sq. m.)
Strüktür / Structure	: Betonarme / Reinforced Concrete
Statik Proje / Structure Project	: Selen Mühendislik Turizm San. Tic. Ltd. Şti.
Mekanik Proje / Mechanical Project	: Taner Kocaova (Teknik Tesisat)
Elektrik Projesi / Electrical Project	: Evre Elektrik
Yüklenici / Contractor	: Öztur Turizm İnşaat
Proje Tasarım Süresi / Design Duration	: 2005-2007
Yapım Süresi / Construction Duration	: 2008-2011
Fotoğrafçı / Photographer	: Fırat Erez
Kamusal Erişim / Public Access	: Sınırlı Kamusal Erişim / Limited Public Access
Adres / Address	: Mimar Kemalettin Caddesi No: 1, 35260 Konak - İzmir http://www.keyhotel.com
Koordinat / Latitude + Longitude	: 38°25'24.7"N 27°07'52.5"E

Yapı, 1950 yılında Merkez Bankası İzmir Şube Binası olarak açılan bir yarışma projesi ile elde edilmiştir. Yarışmayı kazanan Orhan İ

Tekeli ve Ergun Unaran ekibinin tasarımıdır. Projeyi özel kılan, dönemin mimarlık anlayışında hâkim olan II. Ulusalçı Mimarlık arayışından sıyrılıp, çağdaş ve modernist bir tasarım diliyle, taş kaplı yüzeylerine rağmen hafif betonarme çözümüne ferah ve aydınlık mekânlar yaratarak, ağırbaşlı ama genç bir mimarlık yaratabilme başarısıdır. Tescillenmiş özgün modernist yapı kabuğu ve mekânsal kurgusu zedelenmeden, orijinalitesi gözetilen yapı, yeniden işlevlendirme ile otel fonksiyonuna kavuşturulmuştur. Orijinal çizimlerden yola çıkılarak binanın detayları tekrar canlandırılmış ve yeni yapılan tefrişlerde ilham kaynağı olarak kullanılmıştır. Otelin tüm sabit ve hareketli mobilyaları binanın geçmişinden ve kimliğinden gelen ipuçlarıyla beslenerek özel olarak tasarlanmıştır. Kullanıcı kimliği olarak, "beyaz yakalı"lar seçilirken, bu profilin konfor ve lüks beklentileri, alışkanlıkları gözetilerek kalite hissi veren, bakımı ve hijyeni kolay sağlanan, konfor artıran çağdaş malzeme ve işçilikler kullanılmıştır. İş dünyasının ve sosyal hayatın içindeki kullanıcıları hedefleyen, konaklama kapasitesi sınırlı butik otel, bu kullanıcı profilinin İzmir'deki vitrini olma özelliğine sahiptir.

The building is an award winning architectural project realized by Orhan Bolak, Doğan Tekeli and Ergun Unaran in 1950. The architectural project was unique for the era since the design team worked with a spirit that rejected the prevailing historicism of the time in an approach that displayed a new, modern and sophisticated, young style. The interior of the building was converted into its new function without changing the character of the buildings shell from the 1950s, after meticulously studying the original drawings and details. The fixtures as well as the interior decoration were designed, taking into consideration the original character of the building and that bygone era. The hotel, with its limited accommodation capacity, targets users in business and social life and features as the showcase of this social profile in İzmir.

VitrA Malzeme Kültürü / VitrA Material Culture

Servis mekânındaki tüm vitrifiyeler ve tüm klozetler VitrA'dır.
All of the sinks and toilets used in the project are VitrA products.

KEY OTEL

"Tüm pratiklerin yerötesi olma savaşı verdiği modern dünyada yerle ve yerde tanımlı kültürel üretimlerden konuşmak zordur. Ancak, paradoksal olan şu ki, yer ne denli tartışmalı bir kavram olursa olsun, yerellik olağan bir hal olmayı sürdürür. Öyle olması amaçlandığı için değil, mutlak bir türdeşlik ve genelgeçerlik zemini asla varedilemeyeceği için yerellik sadece kaçınılmazdır. Oysa, Türkiye'de güncel mimarlığı yerellik gerçeğini dikkate alarak yazma ve irdeleme eğilimi neredeyse yok gibi. İstanbul hemen her dönemde ülkenin geri kalanını ikinci plana atan, taşralaştıran bir ağırlık taşır. 1923-1980 arasında Ankara bu tekeli bir ölçüde kırar, ama İstanbul ekonomik ve demografik tırmanışıyla birlikte 1990'larda yeniden rakipsizlik tahtına geri döner. Kente ilişkin çoğu yüzlerce yıllık saygınlık örüntüleri bu durumun anlamsızlığını gözlerden saklar ve en az dört yüzyıldır İstanbul'un yörüngesinde olmaya direnmiş İzmir bu ortamda en fazla mağdur edilmiş Türkiye kenti haline gelir. Güncel İzmir mimarlığını anlatan bu kitap onun için büyük önem taşıyor. Taşra kavramı tüm kültürel pratiklerde olduğu gibi mimarlıkta da ülke gündeminden çıkarılacaksa -ve çıkarılmalıysa- öncüsü ancak İzmir olabilir."

"It is indeed difficult to talk about cultural production defined by and in locales in the modern world where all practices strive to transcend locality. Nevertheless, it is paradoxical that no matter how controversial a concept 'place' is, being locality-bound continues to remain commonplace. Being locality-bound is simply inevitable, not because it is aimed to be so, but because it is impossible to constitute the ground for an absolute homogeneity and universality. Yet the tendency to write about contemporary architecture considering the reality of locality is almost nonexistent in Turkey. In almost any period İstanbul carries a weight that provincializes the rest of the country and pushes it into the background. From 1923 to 1980, Ankara breaks this monopoly to an extent but with its demographic and economic ascent in the 1990s İstanbul returns to its unrivalled throne. Patterns of respectability, many of which are centuries old, conceal the meaninglessness of this situation and İzmir, who resisted to remain in İstanbul's orbit for about at least 400 years becomes the most bedeviled city in Turkey. This is why this book on the contemporary architecture of İzmir is of great importance. If the concept of 'province' is to be -or should be- dismissed from the country's agenda in architecture, like in all cultural practices, its forerunner can only be İzmir."

Prof. Dr. UĞUR TANYELİ

Mimarlık Tarihçisi ve Eleştirmeni

İstanbul Şehir Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Dekanı

Architectural Historian and Critic

Dean of İstanbul Şehir University School of Architecture and Design